

СВЯТО ВЕЛИКОДНЯ

Сьогодні ми зібралися із вами на величне Свято нашого Роду – Великдень. Витоки цього Свята сягають глибини не віків, а тисячоліть.

Свято Великодня припадає на Весняне Рівнодення, коли день стає більшим за ніч, і символізує перемогу Світла над Темрявою, Тепла над Холодом, Весни над Зимою. Природа в цей час починає оживати-воскресати після зимового сну, скресають ріки, повертаються птахи з Вирію, дні стають довшими, а Сонце – теплішим. І разом із лелеками прибувають до нас Душі Предків, аби втілитись у новонароджених нащадках нашого Роду. І то дійсно Великий День для Українців-Русинів. Святкуючи Великдень, ми вшановуємо силу Життя, силу плодючості та буяння, що дарує нам Сонце Весняне, Сонце Яре – наше Сонце-Ярило. І символами пробуджувальної молоді сили Ярого Сонця є Великодні Бабки разом із писанками та крашанками – символами народженого Життя, адже знаємо ми, що Світ зродився з Яйця.

І се Дажбо створив нам Яйце, що є Світ-Зоря, яка нам сяє.

І в тій безодні повісив Дажбо Землю нашу, аби тая утримана була.

І ми сьогодні будемо єднатися із Предками і Богами Рідними, освячувати Великодні Бабки та крашанки, аби наш Рід наповнився силою Життя, аби на рідну Землю прийшли Весняне Воскресіння, Щастя, Радість та Достаток.

Тож почнемо Свято наше!

ХАЙ БОЖА СИЛА ЗІЙДЕ ЗІ СВАРГИ НА НАШУ СВЯТУ ЗЕМЛЮ !

РОДЕ ВСЕВИШНІЙ ! Великий Боже наш!

Сила твоя могутня і праведна лине до нас зі Сварги Пречистої!

Прийди і будь з нами Світлом своїм в ликах Богів Рідних.

Благослови нас на обрядодіяння праведне, аби поєдналася

Сила Небесна із Силою Земною у душах наших, аби утвердили ми

Святу Волю Твою у вічності Життя нашого!

Слава Роду Всевишньому!

Брати і Сестри! Ми зібралися із вами в цю Святкову годину, аби уславити Силу Бога Предвічного, що являється нам через Богів наших Рідних, тож Уславимо Богів Славою спільною:

Роде Всевишній! Великий Боже наш!

Ти – єдиний і багатопроярний,

Ти – наше Світло і Справедливість...

Слава Рідним Богам!

Протягом багатьох тисяч років Предки наші з Всевишнім єднаючись, осягали Силу його у різний час по-різному, бо в кожний час Сила приходить до нас інша, і так творить єдність і багатопроявність Життя нашого. Аби не збилися ми зі шляху життя праведного, заповіли Предки нам основу Шляху Православного, Заповіт-Молитву, яка нас із Всевишнім єднає, утверджуючи Правду. А Правда така, що ми – Онуки Дажбожі, і тілом та розумом ми з Богами єдині, і тому творимо і говоримо з Богами воєдино, і Славимо Праву, і від того зветься од віків – Православними. Тож утвердимось на Шляху Віри-Віди Православної, як гідні нащадки наших великих Предків:

- Вірую...
- Відаю...

Роде Всевишній! Творець усього видимого і невидимого, основа Життя, Любові та Справедливості! Ти явив нам суть Твою святую, як Батько-Сварог і Лада-Матінка, від яких Світ Білий походить і Життя наше твориться.

Тож кличу Батька-Сварога і Ладу-Матінку прийти до дітей своїх Духом Могутнім і благословити Вогонь Земний, аби став він поєднаним з Вогнем Небесним, і поєднав душі наші святістю пречистою.

Тож розпалимо в ім'я Богів Рідних святий Вогонь Вогнища Родового!

(Р О З П А Л Ю Є Т Ь С Я В О Г Н И Щ Е)

О, Вогню! Прийми це дерево – Жертву нашу, згори ясно, і розпусти свій Священий Дим, і торкнися крилами Небесної Високості.

У цьому Священному Вогні нині діє таємна вседайна сутність Всесвіту, яка творить Життя Природи. Віримо: Вогонь – є вічна священна дія Рідних Богів, і ми нині очищуємось і освячуємось Святим Божим Вогнем!

Заспіваємо Славу Вогню: Гори, гори, Вогню!
Гори, гори, Ясно!
Гори, гори, Красно!

(Відкриття Брами Вирію): Слава Велика – Сварогу, Перуну і Світовиту!
Матінці Ладі, Живі та Долі! Велесу та Стрибогу!...

(Пожертва МОЛОКА):

Свароже-Батьку наш, Лада-Матінка! Боги Світлі і Трисвітлі!
Ось жертва наша – Суриця Свята, як знак Молока-Живиці, що її пролила Земунь-Матінка, Молочний Шлях утверджуючи.
Тож ідуть душі наші стежиною цією до Вирію Словянського, аби поєднатися із Предками. Хай Суриця Свята засвідчить єднання Роду Земного і Роду Небесного!

Слава Рідним Богам!

Гой, Ярило – Сонце Яре! Сонце Красне, Сонце Ясне!
Боже наш Світлий і Трисвітлий! Прийди до нас, Батечку,
У силі своїй молодечій, прийди у силі буйній!
Розбуди Землю-Ненечку. Аби зродила вона нам Жита й
Хліба многі, аби обдарувала здоров`ям та силою.
Ти ідеш до нас, Ярило, в білій світі, аби Землю збудити!
Ти їдеш до нас на Білому Коневі, аби Браму Небесну відкрити!
Ти приходиш до нас Старцем Сивим, аби Світло вкоротити!

Прийми, Батьку, жертву цю – Молоко-Сурицю, як дар наш од Роду
Православного! Хай з`єднає нас Суриця із Родом Небесним, Богами
і Богинями Руськими! Будь нам заступником Небесним од Великодня
до Купала!

Слава Ярилу!

Браття і Сестри! Ми зібрались у цю святкову годину, аби вшанувати
Батька нашого – Ярила Трисвітлого, що нині сходить на Землю нашу Днем
Великим, з силою Родючою, з силою Плодючою, аби колосилися поля наші,
Аби приплід у господарстві приростав, аби душі наші працею шляхетною
очищувались у ярінні буйному.

(Прошу повторювати):

Славимо Батька-Ярила, Сонце весняне, Сонце Яре!
Яке сходить над Землею-Мокошою!
Пробуджує весняне цвітіння, бурхливе ярення весни
Роду нашого, промінням золотим живить і зігріває
Землю Священну! І життя дає Роду Земному,
Дітям Богів Православних!
Хай Слава стоголоса Ярилу Світлому
Летить до вирію Словянського, і повниться там
Любов`ю дітей Земних!
Слава Ярилу!

Хай прийде до нашого Роду сила парубоча Сонця-Ярила!

(Виходить парубок): Гой-еси, Ти Сонце Ясне! Яре-яре, младе, красне!
Ти ся ходиш-походжаєш, Яву з Правою еднаєш!
Яр-Ярило, Батько й Брате! Русь прийшла тебе вітати!
Коловодами, піснями, ще й багатими дарами.
Гой, Ярило! Буйний, сильний! Білий кінь твій – бистрий, вільний!
Жито в шуїці тримаєш, серп в десниці підіймаєш!
Ти іди-іди, Ярило – красне, весняне Світило!
Ти іди-іди, Ярило – подаруй нам буйну силу!
Ти іди-іди, Ярило – аби жито в нас родило!

Слава Ярилу!

Хай прийде до нашого Роду сила весняна краси дівочої!

(Виходить дівчина): Ой, Леле Ясна, Діва красна!
Дружина Ярила, ти – Любов породила!
Прийди до нас, Мати, Весну закликати,
Весну закликати, Мороз проводжати!

Ой, Леле Світла, Діва привітна!
Ти нам Весну несеш, щастя й радість даєш!
Прийди до нас, Нене, ми Зиму проженемо!
Прийди до нас, Мати, Весну зустрічати!

Ой, Леле красива, Діва вродлива!
Виряджай свого мужа – в нього сила є дужа!
Ти виходь із Ярилом, Богом нашим – Джурилом,
Хай Земля воскресає, хай Життя проростає!

Слава Лелі!

Життя наше зродилося із Води. І ми живемо тому, що більшість нашого тіла складає Вода. І наша Земля на три чверті вкрита Водою. Вода своєю Божою силою дає Життя усьому живому. Вода – це життя, Вода – наша Мати. Освятимося і ми силою живильною Води-Матінки нашої рідної!

Дана-Водиця, живая криниця! Я тебе із рога лляю...

Дана-Водиця, Богиня-Рожаниця! Ти – очищуєш коріння-креміння...

(О С В Я Ч У Ю Л Ю Д Е Й):

Святою Водю очищуються і освячуються Онучи Дажбожі!
Будьте великі, як верба, будьте здорові, як джерельна Вода,
Будьте багаті, як рідна Українська Земля, будьте гарні, як червона калина!

(О С В Я Ч У Ю К О Ш И К И):

Силою Божою Батька-Ярила і Дани-Матінки освячується на Добро,
На Щастя, на Здоров`я Роду Православному!

Слава Рідним Богам!

Тож зустрінемо Весну Красну – веснянками дзвінкими, аби Предки бачили,
що ми шануємо Звичай, і раділи душі їхні, споглядаючи на нас із Вирію!

